

Асоциация на индустриалния капитал в България

Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България

**ДО
КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР**

На вниманието на: **г-н Стоян Мавродиев** – Председател на КФН,
г-жа Димана Ранкова – Зам. Председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” и
г-жа Антония Гинева – член на КФН

**Уважаеми г-н Мавродиев,
Уважаема г-жо Ранкова,
Уважаема г-жо Гинева,**

С настоящото писмо Ви представяме становище на Асоциация на индустриалния капитал в България и (АИКБ) и Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България (АДВИБ) по проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Бихме искали да отбележим, че представихме наше становище на Комисия за финансов надзор на 11.01.2012 относно предстоящи промени на ЗППЦК, в което детайлно изложихме мотивирани аргументи и предложения. Със съжаление констатираме, че нито едно от нашите мотивирани предложения не е взето предвид в предложени нов проект. Изразяваме надежда, че предложенията, които отново представяме с това писмо, ще бъдат отразени в окончателната редакция на проекта или ще бъдем информирани за причините, поради които авторите на проекта не приемат нашите предложения.

Членове на АИКБ са над 2000 индустриални, холдингови и инвестиционни дружества, а Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България е организация, която обединява повече от 100 директори за връзки с инвеститори на публични компании. АИКБ, като официално призната представителна организация на работодателите, е изразител на интересите и на българските публични компании, а АДВИБ е единствената представителна организация в страната на директори за връзки с инвеститорите. Затова изразяваме недоумение, че АИКБ и АДВИБ научиха за проекта на ЗИД на ЗППЦК чрез трети лица, което представлява нарушение на установената практика на активни взаимоотношения на регулатора с всички представители на инвестиционната общност в България.

С разочарование бихме искали да отбележим, че за пореден път мотивите, съпътстващи ЗИД на ЗППЦК по отношение на предложените промени в режима на сделки по чл. 114 и следващи от ЗППЦК, както и режима на търгово предлагане са необосновани, неизчерпателни и неотговарящи на нормативните изисквания на разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от Закона за нормативните актове. По отношение на посочените в предходното изречение предложения за промени в ЗППЦК липсва анализ за съответствие с правото на Европейския съюз, както и каквато и да е аргументирана обосновка на причините, целите и очакваните резултати от прилагането на предложените промени. Анализът на предложените промени в

контекста на състоянието на публичните компании и други емитенти на българския капиталов пазар налага изводи, които противоречат и на основен принцип на правото, а именно, че обществените отношения следва да бъдат регулирани с оглед на тяхната степен на зрялост. Следва да отбележим, че цялостният ефект от предложените промени относно режима на сделките по чл. 114 и следващи, както и на търговото предлагане ще предизвика сериозни затруднения при осъществяване на дейността на публичните компании и ще демотивира нови дружества за придобиване на публичен статут. Още повече, че с предложените промени не може да бъде гарантирано доброто корпоративно управление на емитентите в страната.

За АИКБ

Васил Велев,

Председател на УС

За АДВИБ

Даниела Пеева,

Председател на УС

СТАНОВИЩЕ
НА
АСОЦИАЦИЯТА НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ И
АСОЦИАЦИЯТА НА ДИРЕКТОРИТЕ ЗА ВРЪЗКИ С ИНВЕСТИТОРИТЕ В
БЪЛГАРИЯ
ОТНОСНО ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА
ЗА ПУБЛИЧНОТО ПРЕДЛАГАНЕ НА ЦЕННИ КНИЖА.

- 1. По Чл. 112, ал. 3 – липсва анализ за съответствие с правото на европейския съюз, както и мотиви относно посочените прагове.**
- 2. По Чл. 114, ал. 1, т.1, б. „а” и б. „б”, ал. 2 и ал. 5 – необосновано, при липса на мотиви и аргументи е разширено приложното поле на разпоредбата. Липсва анализ за съответствие с правото на европейския съюз**

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Считаме, че предложенията за промяна в основния текст на чл.114 от ЗППЦК, както и в т. 1, б. „а” и б. „б”, ал. 2 и ал. 5 следва да отпаднат, поради изложените по-долу съображения:

Мотиви: Съгласно разпоредбата на чл. 277, ал. 3 от ТЗ: „Дъщерно дружество е това, в което холдинговото дружество притежава или контролира пряко или непряко най-малко 25 на сто от акциите или дяловете или може да определя пряко или непряко повече от половината от членовете на управителния съвет”.

С предложената промяна ще бъдат засегнати голям брой непублични дружества, и съответно техните други акционери. Например: Ако публично дружество X притежава 25.001 % от непублично дружество Y ще се наложи мажоритарните акционери да се съобразяват изцяло със статута на миноритарния акционер – публично дружество и съответно дейността на непубличното дружество ще бъде предопределена от решенията на ОСА на публичното дружество. По този начин волята на мажоритарните акционери в непубличното дружество ще бъде ограничена.

Практическото прилагане на разпоредбата ще доведе до нежеланието за привличане на публичните дружества като акционери в непублични компании с участие над 25%, поради обстоятелството, че дейността на непубличната компания ще попадне в зависимост от публичния статут на този акционер.

Тази регулация ще засегне най-вече „пазара” на новосъздаващи се дружества, които могат да са носител на нови неразработени бизнес идеи, генериращи високи резултати. Към настоящият момент е обичайна практика новосъздадени непублични компании без необходимите им парични средства за реализиране на иновативни проекти, да търсят платежоспособни дружества, като в замяна на липсващите парични средства предлагат участие в капитала на новосформираната компания до 49 %.

Направените предложения приравняват режима на взимане на решения при обикновените търговски дружества по Търговския закон с усложнения режим за взимане на решения при публичните дружества, като изземват функции от органите на управление на обикновените търговски дружества и ги предават на органите за управление на

публичните дружество, дори те да притежават по-малко от 50% от капитала на съответното обикновено търговско дружество. Напълно са игнорирани случаите на участие на миноритарни акционери с цел дивидент или участие в бъдещото нарастване на цената на притежаваните от тях миноритарни дялове, а не с цел участие в управлението.

Не ни е известен европейски аналог на подобно разширяване обхвата на регулиране на непублични дружества посредством нормативен акт. Комисията за финансов надзор не посочва европейски аналог на подобно разширяване обхвата на регулиране на непублични дружества посредством регулаторен акт в областта на публичните дружества, нито подобна разпоредба на директива или регламент на Европейския съюз. Опитът на Комисията за финансов надзор да оправдае предложението си с конкретния случай „Холдинг Пътища“ не е аргумент за поставянето под общ знаменател на всички дъщерни на публични дружества компании.

Конкретният предложен текст не дава яснота колко нива на отношения „дружество майка“ – „дъщерно дружество“ са обект на разпоредбата? Ако регулираните нива („дружество-майка“ – „дъщерно-дружество“) са повече от едно, то как точно следва да се изчислява % участие в случаите, в които дъщерните дружества не са еднолични дружества? Какъв е приложимият ред, ако в дадено непублично дружество, акционери са две публични дружества, чийто общи събрание приемат диаметрално противоположни решения по един и същи въпрос?

Абсолютно е игнориран института на т.нар. SPV (дружества, създадени със специална цел да бъде развит, реализиран и експлоатиран определен проект на зелено), които са наложени в съвременната практика и се предпочитат и дори изискват от финансовите институции, кредитиращи нови проекти на зелено.

Не е осмислен и изяснен въпроса за евентуалното екстериториално приложение на конкретната разпоредба на ЗППЦК – възможна и много вероятна е хипотеза на приложимост на разпоредби на ЗППЦК по отношение на търговски дружества, регистрирани извън България, за които се прилага друг ред за взимане на аналогични решения. Ето защо, извършените съгласно приложимия чужд закон сделки, дори и да са в нарушение на ЗППЦК, няма да бъдат нищожни, каквото е решението съгласно сегашната ал.10 на чл.114 от ЗППЦК.

3. По чл.114, ал.1 от ЗППЦК б. „а“ и б. „б“

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Считаме, че предложението за промяна следва да отпадне, поради изложените по-долу съображения:

Мотиви: Предложението за допълнение в буква „а“ и буква „б“ на чл.114, ал.1 от ЗППЦК на думата „публичното“, която уточнява праговете на регулираните сделки, не държи сметка за съществуващите международни счетоводни стандарти в областта на консолидацията на дъщерните дружества.

Предложеният текст не дава яснота, ако едно публично дружество изготвя индивидуален и консолидиран отчет, кой вид отчет следва да се вземе за база при определяне на праговете? Предложеният текст не взима под внимание възможността, която международните счетоводни стандарти дават на холдинговите публични дружества - да не консолидира активи на своите асоциирани дъщерни дружества (дружества, които реално не контролират) , а да консолидират притежаваните от холдинговото дружество акции на дъщерното дружество + годишна печалба/загуба на съответното дъщерно дружество?

4. По чл. 114, ал. 1, т. 3 - вземанията на дружеството към едно лице или към свързани лица надхвърлят стойността по т. 1, буква "а", а когато длъжници на дружеството са заинтересувани лица - над 10 на сто от стойността по т. 1, буква "б".

Предложение на АИКБ и АДВИБ: 3. вземанията на дружеството към едно лице или към свързани лица надхвърлят стойността по т. 1, буква "а", а когато длъжници на дружеството са заинтересувани лица - **над стойността по т. 1, буква "б"**.

Мотиви: Разпоредбите на чл. 114, ал. 1, т. 1, 2 и 3 визират три хипотези на извършване на различни сделки, които са подчинени на презумпцията, че корпоративното ръководство на публичното дружество би могло да злоупотреби с активи или финансови средства на дружеството – извършвайки разпореждане с активи, поемайки задължение или предоставяйки средства на други лица. Поради това обстоятелство е необходимо и изричното овластяване от страна на общото събрание на акционерите на дружеството за сключване на такива сделки, чиято стойност надхвърля определените в закона прагове. И в трите хипотези участието на заинтересовани лица по смисъла на чл. 114, ал. 5 от ЗППЦК като страни по сделката предполага по-нисък праг на стойността на активите, задълженията или вземанията на публичното дружество, но текстът на т. 3 неосновано предвижда много по-голямо ограничение в сравнение с текстовете на т. 2 и т. 1, когато длъжници на дружеството са заинтересовани лица, а именно – 10 % от 2 % от по-ниската стойност на активите съгласно последния одитиран или последния изготвен счетоводен баланс на дружеството. Въвеждането на такъв праг е нелогично и неосновано, тъй като разпоредбата на т. 3 визира случай, който е идентичен с разпоредбите на чл. 114, ал. 1, т.1 и 2, за които е установен праг от само 2 % от по-ниската стойност на активите съгласно последния одитиран или последния изготвен счетоводен баланс на дружеството. От една страна тази разпоредба ограничава изключително много възможностите на корпоративното ръководство на публичното дружество да осъществява действия по оперативното управление на дружеството, а от друга страна прави разпоредбата на чл.114, ал. 1, т. 3 неприложима на практика.

5. По чл.114, ал.3 от ЗППЦК.

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Считаме, че предложението за промяна следва да отпадне, поради изложените по-долу съображения

Мотиви:Предложението за допълнение в чл.114, ал.3 от ЗППЦК на израза „допуснати до търговия на регулиран пазар, те се оценяват по текуща пазарна цена в случай на придобивни сделки, а в останалите случаи – по текуща пазарна цена, ако същата е по-висока от стойността по изречение първо“, което би довело до следната редакция на законовата разпоредба „Стойността на придобиваното и получаваното за ползване имущество по ал. 1, т. 1 е уговорената цена, а на прехвърляното и предоставяно за ползване или като обезпечение имущество - стойността му съгласно последния одитиран финансов отчет на дружеството. Когато предмет на сделки по ал. 1 са ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар, те се оценяват по текуща пазарна цена в случай на придобивни сделки, а в останалите случаи – по текуща пазарна цена, ако

същата е по-висока от стойността по изречение първо” , не държи сметка за съществуващите международни счетоводни стандарти в областта на консолидацията на дъщерните дружества.

Ако се съотнасят данни от индивидуален отчет на публично дружество с данни от индивидуален отчет на обикновено търговско дружество, то сравняваните данни са несъпоставими.

Ако се съотнасят данни от консолидиран отчет на публично дружество, в което не са консолидирани активи, а участие и резултат на съответното дъщерно дружество, с данни от индивидуален отчет на обикновено търговско дружество, то сравняваните данни са несъпоставими.

6. По чл.114, ал.5 от ЗППЦК

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Считаме, че предложението за промяна следва да отпадне, поради изложените по-долу съображения

*Мотиви:*Предложението за допълнение в чл.114, ал.5 от ЗППЦК на израза „а при сделки на дъщерно дружество – и членовете на управителните и контролните му органи, лицата – представители на юридически лица, членове на такива органи, неговият прокурист, лица, които пряко и/или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството, както и свързаните с тях лица“, би довело до следната редакция на законовата разпоредба „Заинтересувани лица са членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, лицата – представители на юридически лица, членове на такива органи, неговият прокурист, лица, които пряко и/или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, а при сделки на дъщерно дружество – и членовете на управителните и контролните му органи, лицата – представители на юридически лица, членове на такива органи, неговият прокурист, лица, които пряко и/или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството, както и свързаните с тях лица, когато те: 1. са страна, неин представител или посредник по сделката, или в тяхна полза се извършват сделките или действията; или 2. притежават пряко и/или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или контролират юридическо лице, което е страна, неин представител или посредник по сделката, или в чиято полза се извършват сделките или действията; 3. са членове на управителни или контролни органи, представители на юридически лица, членове на такива органи, или прокуристи на юридическо лице по т. 1 и 2” , представлява отстъпление от принципите за законова подкрепа на сигурността на стопанския оборот и за равнопоставеност на стопанските субекти, които са основополагащи в областта на търговското право.

В една холдингова структура (участие от 25% в капитала на други дружества), всички сделки, които не са банкови сделки или в рамките на обичайната търговска дейност, между холдинга и негови дъщерни дружества, както и между самите дъщерни дружества, биха могли да се класифицирали като сделки между заинтересовани лица, което би затормозило нормалния стопански оборот. Не съществува яснота относно приложимостта на изключенията по чл.114, ал.8 от ЗППЦК по отношение на сделките между дъщерни дружества от една и съща холдингова структура.

7. По чл. 114, ал. 8 -Разпоредбата на ал. 1 не се прилага в случаите:

1. на сделки, извършени при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството, включително при сключване на договори за банкови кредити и предоставяне на обезпечения, освен ако в тях участват заинтересувани лица;
2. на кредитиране от холдингово дружество и предоставяне на депозити от дъщерно дружество при условия не по-неблагоприятни от пазарните за страната;
3. когато е налице договор за съвместно предприятие по раздел III.

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Считаме, че следва да се добави нова т. 4 на чл.114, ал. 8 със следното съдържание: „на приемане на решение за увеличаване на капитала на дъщерно дружество, в което публичното дружество притежава 100 % от капитала.”

8. По чл. 114, ал. 10 - Сделките, извършени в нарушение на ал. 1 - 9, са нищожни.

Предложение на АИКБ и АДВИБ: (10) Сделките, извършени в нарушение на ал. 1 - 9, са **недействителни**.

Мотиви:Формулировката на цитирания текст предполага невъзможност за последващо потвърждаване от Общото събрание на такива сделки. Нищожността е институт на българското право, инкорпориран в чл. 26 от Закона за задълженията и договорите. В случаите на чл. 114 от ЗППЦК дори Общото събрание да потвърди сделките, извършени в нарушение на ал. 1 – 9, акционери биха могли да атакуват по съдебен ред сделките.

Следва да се има предвид, че употребените от законодателя понятия „сделки” и „действия” (в чл. 114, ал. 4 от ЗППЦК) разкриват максимално широкия подход към акта на надвишаване на праговете, установени с чл. 114, ал. 1 от ЗППЦК – с цел да бъдат обхванати максимално хипотезите на такова превишаване. То обаче не винаги може да бъде предотвратено от представителите на публичните дружества, дори и при най-добро желание. Освен това законодателят не предвижда изрично частична нищожност за действията в надвишаване на установените с чл. 114 от ЗППЦК прагове, а само е формулирал ал. 10.

В този случай не става недвусмислено ясно дали нищожността се счита само по отношение на превишаването на праговете по чл. 114, ал. 1 от ЗППЦК, или за сделките от момента на сключването им.

В хипотезата на чл. 114, ал. 4 от ЗППЦК се крие определена неяснота, която е повод за основателни опасения сред мениджърите на публични дружества. Например в случай на договорени периодични плащания по сделки не е предварително известно дали плащанията ще надхвърлят установените с чл. 114 от ЗППЦК прагове, тъй като балансовата стойност на активите може да се промени в следствие на преоценки до края на съответното тримесечие, за което ще се изготви счетоводен отчет. Освен това акционерният състав на публичното дружество постоянно се променя по подразбиране, а прагът на акционерно участие, който дава възможност да се търси персонална отговорност от управителните органи на дружеството е 5%. С оглед на възможността всеки акционер да иска обявяването на сделки за нищожни, възникват възможности за оказване на натиск върху мениджмънта от страна на някои акционери, които са далеч от значително или мажоритарно участие в капитала.

Начините за изпълнение на задължението за вземане на решения от управителния/те орган/и на дружеството не са точно регламентирани. За много случаи не е възможно да се

състави изискуемия доклад по чл. 114а от ЗППЦК. Типичен пример за това отново се явяват периодичните плащания, за които към момента на плащането не е известна сумата на превишението на праговете по чл. 114, ал. 1, която трябва да бъде представена на Общото събрание на акционерите за разглеждане. В някои хипотези, напр. при плащания на тантиеми на управителни органи на публични дружества може да се каже, че възниква двойна неизвестност, тъй като ако сумите за плащане са формулирани като процент от активи, или печалби (както логично се предполага), тези суми също не са известни до момента на съставянето на счетоводен отчет.

Не на последно място възникват проблеми и с пресмятането на периоди и отношението на плащания от минали периоди към настоящия период. Например разпоредбата на чл. 114, ал. 4, въвежда период от три календарни години, през които ако са извършени сделки по праговете по чл. 114, ал. 1 с едно лице, те се разглеждат като едно цяло. Не е ясно, обаче, при потвърждаване от Общото събрание на акционерите на конкретно превишение на праговете, кои плащания се смятат при определяне дали е налице превишение с евентуално следващо плащане – сумата на плащанията след момента на одобреното превишение, или тази за тригодишен период назад от последното плащане. В този случай тригодишният период включва и натрупвани суми за формирането на превишение, вече одобрено от Общото събрание. Още по-интересен изглежда случаят, в който стойността на активите намалява значително поради преоценки и размерът на превишението на праговете по чл. 114, ал. 1 се променя – т.е. от гледна точка на нов съставен финансов отчет превишението е по-голямо и се налага одобрение от Общото събрание, без реално да има плащане на суми.

Други проблеми възникват относно продадени активи (вещи), при което се оказва, че е било необходимо одобрение от Общото събрание на акционерите. Възстановяването на същата вещ в патримониума на дружеството би следвало да е автоматична, но евикцията на новия собственик обикновено е твърде сложна, а при движими вещи – често невъзможна, поради неизвестното местоположение на вещта.

Предлагаме да се даде възможност на Общото събрание на акционерите на публичното дружество да потвърди впоследствие сделки, превишаващи праговете по чл. 114, ал. 1 от ЗППЦК, изцяло или най-малкото в някакви граници на такова превишение, поради което би било добре в ал. 10 на чл. 114 от ЗППЦК понятието „нищожни” да се замени с по-общото понятие „недействителни”.

9. По чл. 116а, ал. 2

Съществуващият текст на чл. 116а, ал. 2 да се раздели на две алинеи без промени:

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Чл. 116а, ал. 2. Най-малко една трета от членовете на съвета на директорите или на надзорния съвет на публичното дружество трябва да бъдат независими лица.

Да се създаде нова ал. 3.

Чл. 116а, ал. 2. Независимият член на съвета не може да бъде:

1. служител в публичното дружество;
2. акционер, който притежава пряко или чрез свързани лица най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание или е свързано с дружеството лице;

3. лице, което е в трайни търговски отношения с публичното дружество;

4. член на управителен или контролен орган, прокурист или служител на търговско дружество или друго юридическо лице по т. 2 и 3;

5. свързано лице с друг член на управителен или контролен орган на публичното дружество.

Досегашната алинея 3 да се раздели на 2 алинеи:

Досегашната алинея 3 изр. първо става алинея 4 със следния текст:

Чл. 116а, ал. 4. Лица, избрани за членове на управителни и контролни органи, за които след датата на избора им възникнат обстоятелствата по ал. 1 или 2, са длъжни незабавно да уведомят управителния орган на публичното дружество.

Да се създаде нова ал. 5.

Чл. 116а, ал. 5. Лицата по ал. 4 престават да осъществяват функциите си и не получават възнаграждение, освен в случаите, когато изискването на ал. 2 не е нарушено.

Досегашната алинея 4 става алинея 6.

Мотиви: Ако управителният и контролният орган на публично дружество се състои, например, от трима члена, от които двама са независими и в даден момент за един от тях възникне обстоятелство по действащия чл. 116а, ал. 2, изр. второ, то това не влиза в противоречие с изискванията на ал. 2, изр. първо. Това е мотивът да предложим промяна на изискването по чл. 116а, ал. 3, изр. второ.

10. По чл. 116а, ал. 4 - Кандидатите за изборна длъжност доказват липсата на обстоятелствата по ал. 1 със свидетелство за съдимост, а по ал. 2 - с декларация. Документите по предходното изречение са част от писмените материали за общото събрание, в чийто дневен ред е предвиден избор на членове на съвет на директорите или контролен съвет. Лицата по изречение първо потвърждават верността на предоставените съгласно предходното изречение документи на общото събрание, на което е предложен изборът им.

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Текстът на чл. 116а, ал. 4 следва да се допълни с уточнението, че „потвърждението на верността на документите може да се извърши по телефон, електронна поща, факс или друг технически възможен способ или чрез кореспонденция”.

Мотиви: Нито ЗППЦК, нито ТЗ вменяват задължения на кандидатите за изборна длъжност – членове на СД или НС да присъстват физически на заседанието на ОСА, на което избирането им ще бъде подложено на гласуване. Поради тази причина следва да се предостави възможност лицата да потвърждението на верността на документите телефон, електронна поща, факс или друг технически възможен способ или чрез кореспонденция.

11. По Чл. 116г, ал. 1 - Управителният орган на публичното дружество е длъжен да назначи по трудов договор директор за връзки с инвеститорите. Дружества, които не са били публични, изпълняват задължението за по предходното изречение в тримесечен срок от придобиване на качество на публично дружество. При прекратяване на трудовото правоотношение на директора за връзки с инвеститорите управителният орган назначава нов директор за връзки с инвеститорите в двумесечен срок

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Управителният орган на публичното дружество е длъжен да назначи по трудов договор директор за връзки с инвеститорите. Дружества, които

не са били публични следва да отговарят на изискването по предходното изречение към датата на решението на КФН за вписване на дружеството като публично в регистъра, воден от КФН. При прекратяване на трудовото правоотношение на директора за връзки с инвеститорите управителният орган назначава нов директор за връзки с инвеститорите в двумесечен срок.

Мотиви: Посочените в предложенията за промени в ЗППЦК прекалено дълги и необосновано ще способстват за липсата на адекватна информация от дружеството към инвестиционната общност. Функцията по връзки с инвеститорите има огромно значение в процеса на придобиване на публичен статут, независимо от изборния способ за това. Съгласно разпоредбата на чл. 116г, ал. 3, т. 4 от ЗППЦК отговорен за навременното изпращане на всички необходими отчети и уведомления на дружеството до КФН, БФБ, ЦД и обществеността (и в частност акционерите и инвеститорите) е Директорът за връзки с инвеститорите.

12. По Чл. 119, ал. 1, т. 2 - Дружеството по чл. 110, ал. 1 престава да бъде публично от решението на заместник-председателя за отписване от регистъра, воден от комисията, ако:

т. 2 общото събрание на дружество, на което са присъствали всички акционери, единодушно е взело решение за отписването му;

Предложение на АИКБ и АДВИБ: общото събрание на дружеството е взело решение за отписването му с единодушно решение на всички **представени** акционери с право на глас.”

Мотиви: Предложеният в проекта текст няма да доведе до решение на наболелия проблем с отписването на излишно публичните компании. Няма как да се съберат всички акционери на подобни компании, листвани от времето на масовата приватизация, за които на всички участници е ясно, че в книгата на акционерите са вписани и починали лица.

13. По чл. Чл. 149. , ал. 1 - Лице, което придобие пряко или чрез свързани лица повече от 1/3 от гласовете в общото събрание на публично дружество, в което няма лице или лица, притежаващи над 50 на сто от гласовете в общото събрание, е длъжно в срок 14 дни от придобиването, съответно в едномесечен срок от вписването в търговския регистър на преобразуването или намаляването на капитала, когато преминаването на прага е в резултат на преобразуване или в резултат на обезсилване на акции

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Запазване на стария текст

Мотиви: Относно посочената промяна липсва анализ за съответствие с правото на европейския съюз, както и мотиви относно посочените прагове. Необосновано, при липса на мотиви и аргументи е разширено приложното поле на разпоредбата. Считаме, че в случая на придобиване на повече от 1/3 от гласовете в общото събрание на публично дружество, в което няма лице или лица, притежаващи над 50 на сто от гласовете в общото събрание не може да бъде упражняван контрол по смисъла на ЗППЦК. Съгласно действащата нормативна уредба повечето важни решения относно дейността на дружеството се приемат с квалифицирано мнозинство и при наличие на много на брой акционери с миноритарни дялове над 5 % на практика не може да бъде упражняван контрол от лице, придобило над 33.33 % от гласовете в Общото събрание.

С предложените промени напълно са игнорирани случаите на участие на миноритарни акционери с цел получаване на част от печалбата или участие в бъдещото нарастване на цената на притежаваните от тях миноритарни дялове, а не с цел участие в управлението и контрол.

14. По чл. чл.149, ал.6, ал.7, ал.8 и ал.9 от ЗППЦК

Предложението за изменение и за допълнение на чл.149, ал.6, ал.7, ал.8 и ал.9 представлява продължение на опита с измененията на чл.149, ал.1 от ЗППЦК, по административен ред, да се предизвика консолидация на дяловете в публичните дружества, който се представя като опит за защита на миноритарните акционерни права.

15. По чл. 151. ал. 1 - Търговите предложения се регистрират в комисията и могат да бъдат публикувани, ако в срок 20 работни дни комисията не издаде временна забрана. Непроизнасянето на комисията в сроковете по изречение първо се смята за мълчаливо потвърждение на търговото предложение.

Предложение на АИКБ и АДВИБ: Търговите предложения се регистрират в комисията и могат да бъдат публикувани, ако в срок 14 работни дни комисията не издаде временна забрана. Непроизнасянето на комисията в сроковете по изречение първо се смята за мълчаливо потвърждение на търговото предложение.

Мотиви: Считам, че не е обосновано удължаване на сроковете от 14 на 20 работни дни Следва да се има предвид, че 14 работни дни са почти 3 седмици, в които инвеститорите и настоящите акционери са лишени от информация относно търговото предложение.

16. По § 57 от Закона за изменение на ЗППЦК

Немотивирано и необосновано е предложено увеличение на размера на глобите. Считаме, че подобна мярка би могла да бъде **стимул за създаване на корупционни практики.**

За АИКБ

Васил Велев,

Председател на УС

За АДВИБ

Даниела Пеева,

Председател на УС